

OPIS KOMPOZYCJI ŚCIANY FRONTOWEJ I JEJ POWIĄZANIA Z CAŁOŚCIĄ WNETRZA

1. Kompozycja centralna

Na ścianie frontowej prezbiterium zaprojektowano mozaikę monumentalną przedstawiającą Chrystusa Zmartwychwstałego, wpisanego w świetlistą aureolę, ujętą dodatkowo w geometryczną ramę kompozycyjną. Rama domyka przestrzeń tworząc swoistego rodzaju dzieło sztuki mieszczące w swym obrębie odświeżoną i stonowaną kolorystycznie, istniejącą rzeźbę Chrystusa. Rama stanowi także kontynuację ściany ołtarzowej w prezbiterium domykając kompozycję od góry asymetrycznie, zgodnie z przebiegiem sklepienia. Aureola otaczająca rzeźbę wykonana zostanie z mozaiki złotej weneckiej z modulacją barwną (od złota ku bieli i błękitom). Postać Chrystusa zostanie opracowana w technice malarskiej z modelunkiem anatomicznym i szatami w bieli, błękicie i beżu.

Od Jego postaci rozchodzą się symboliczne obłoki:

- po lewej stronie prowadzą one ku chrzcielnicy, przypominając, że w wodach chrztu rodzi się nowe życie w Chrystusie
- po prawej stronie spływają ku figurze Matki Bożej Fatimskiej, otulając Ją blaskiem jako Matkę Kościoła i Opiekunkę wiernych

Kompozycja ta tworzy świetlisty nurt, który ogarnia całe wnętrze:

- z jednej strony łączy się z ołtarzem w głębi, gdzie codziennie uobecnia się ofiara i zwycięstwo Zmartwychwstałego,
- z drugiej strony łączy się z obecnością św. Maksymiliana Marii Kolbego, męczennika, który swoim życiem potwierdził prawdę o miłości Boga i człowieka

2. Obłoki – spływy kompozycji

Boczne spływy kompozycji, wychodzące poza ramę są jednocześnie kontynuacją i ciągłością wizerunku Chrystusa - przechodzą w miękkie obłoki, wykonane z mozaiki marmurowej i szklanej weneckiej, w tonacjach bieli, szarości i błękitu. Obłoki mają podwójną funkcję:

- plastyczną – łączą kompozycję centralną z bocznymi punktami wnętrza: wizerunkiem Ducha Świętego i Chrzcielnicą oraz figurą Matki Bożej Fatimskiej
- symboliczną – odnoszą się do biblijnego, symbolicznego połączenia nieba i ziemi.

Lewy spływ:

- kieruje się ku chrzcielnicy, otaczając ją ornamentami fal, co symbolizuje wodę życia i sakrament chrztu
- chrzcielnica zostaje włączona w oś kompozycyjną jako istotny element prowadzący do figury Chrystusa, a rzeźba Ducha Świętego zyskuje świetlistą, złotą aureolę w nawiązaniu do kompozycji figury Matki Bożej Fatimskiej

Prawy spływ:

- obłoki przechodzą w złociste pasma, które spływają ku figurze Matki Bożej, otaczając ją świetlistą aureolą
- symbolicznie Maryja ukazana jest jako Matka Kościoła, przyjmująca i prowadząca wiernych ku górze, ku Chrystusowi

3. Powiązanie z ołtarzem w głębi

Kompozycja frontowa pozostaje w bezpośrednim dialogu z ołtarzem głównym, usytuowanym w głębi prezbiterium. Postać Chrystusa w mozaice (Zmartwychwstały) łączy się ideowo z obecnym w ołtarzu krucyfiksem i tabernakulum, tworząc oś paschalną: od męki i ofiary na krzyżu do zwycięstwa Zmartwychwstania. Złote promienie mozaiki na ścianie harmonizują kolorystycznie ze światłem bijącym od tabernakulum, co wizualnie spina przestrzeń liturgiczną w jedno teologiczne centrum.

5. Materiały i technika

- Mozaika wenecka klasyczna: biele, błękity, beże, szarości
- Mozaika złota: różne tonacje złota (jasne, głębokie, matowe i lśniące)
- Kamień naturalny: marmur biały Carrara, marmur Crema Marfil, trawertyn
- Technika: układanie bezpośrednie/ na podkładzie, fugowanie zaprawą mineralną w kolorach neutralnych

6. Synteza symboliczna

Kompozycja łączy w jedną narrację wszystkie elementy świątyni:

- Chrystus w centrum – źródło światła i życia.
- Obłoki spływające ku chrzcielnicy i figurze Matki Bożej Fatimskiej – symbol obecności Boga w sakramentach oraz modlitwie
- Ołtarz w głębi – kontynuacja kompozycyjna, dopełnienie symboliczne
- Św. Maksymilian – świadek wiary, wpisany w ideę kompozycji

Całość tworzy konsekwentną i wielowymiarową kompozycję, w której teologia i sztuka stapiają się w jedną spójną przestrzeń sakralną.